

GORICA

izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Slovensko sirotišče v Gorici.

Zabeležiti imamo nov napredek goriških Slovencev. Društvo „Slovensko sirotišče“ je kupilo za 69.000 kron v Via Ponte Isonzo hišo št. 12 z obširnimi zemljiščem. Poleg palače in gospodarskega poslopja obsega zemljišče 8 njiv in 553 kvadratnih sežnjev. Vrednost cenijo strokovnjaki do 100.000 K.

Kdo bi si bil mislil pred štirimi leti in pol, da bomo tako hitro napredovali? Kako majhen je bil začetek „Slovenskega sirotišča“! Prvo svotico za ta zavod so položili domovini na altar ubogi delavci od trdo prisluženega denarja. Zgodilo se je to na delavskem shodu pri „Gorjancu“, ko je delavstvo z navdušenjem sprejelo predlog svojega duhovnega voditelja, da naj se ustanovi prepotrebni zavod za slovenske, zlasti delavske sirote. Kot prvi temeljni kamen so nabrali delavci mej seboj 15 K in nekaj vinarjev. Takrat se nam je reklo, da naj to misel opustimo, ker da so potrebni za to stotisoči. Mi pa nismo obupali. Nabirali smo po krajcarjih dalje s trdnim zaupanjem, da se tako dobra misel mora vresničiti. Pomisliti treba, da nimamo Slovenci ni jednega sirotišča v celi goriški deželi, dočim imajo Italijani tri in nabirajo sedaj že za četrto.

Po težkem začetku in sitnem štiriletnem nabiranju, sporočamo veselo vest, da smo danes podpisali pogodbo za omenjeno poslopje in zemljišče, ki je bilo prej last znane italijanske družine S e p p e n h o f e r, ki je je pa pred letom dni kupil pokojni baron Klimburg. Zemljišče obsega poleg palače in gospodarskega poslopja

še vinograd, njive, travnike in gozd.

Danes je prišla spet v slovenske roke zemlja, ki so jo prodali po lahkomiselnosti naši predniki tujcem. Tu bo nova trdnjava krščanske organizacije slovenskega ljudstva za mesto in deželo. Pozni rodovi bodo veseli tega dogodka in napredka goriških Slovencev.

Glede „Slovenskega sirotišča“ pa nismo še prišli do cilja, storili smo le velik in odločilen korak naprej. Delovati pa hočemo pogumno in vztrajno, dokler ne dosežemo namena.

V to pomagaj Bog!

Vzorna delavnica za mizarstvo v Solkanu.

Zavedni solkanski mizarji so že davno spoznali, da jim je treba obrtnega poduka, ako hočejo uspešno tekmovali z mizarskimi izdelki drugih krajev. Sestavil se je odbor za ustanovitev obrtno-nadaljevne šole, katera se ima vslanoviti še to jesen.

Naš državni poslanec Fon pa je opozoril Solkance, da utegnejo dobiti tudi vzorno delavnico za mizarstvo in strugarstvo. Ta šola je ustvarjena po najnovejših načelih, do katerih je prišlo ministerstvo po dosedanjih skušnjah. Prejšnje obrtne šole so vzgajale, ker so imele večleten poduk, samo gospode, ne pa delavcev. Vlada se je prepričala, da treba pred vsem vzgajati dobre delavce in za to je izdelala načrt za vzorne delavnice, v katerih se polaga največjo važnost na praktično delo in še le v drugi vrsti na teoretičen poduk. Takšna šola dobi od vlade najmodernejše stroje, najboljše izvežbane učitelje, vso opravo itd.; občina mora prispevati samo za prostor, kurjavo, svečavo.

Solkanci so toraj takoj vložili prošnjo za ustanovitev take šole in ministerstvo je kmalu potem izreklo, da je pripravljeno ustanoviti vzorno delavnico in pozvalo namestništvo, naj stopi v dogovor z občino solkansko. Pravi pa dalje, da se bodo pogajanja najbrže vršila dolgo časa in da hoče za sedaj in

sicer že na jesen upeljati v Solkanu takozvani poluk. V Solkanu bi prišel za to usposobljen učitelj; ta bi dal poduk v risanju; kazal bi najmodernejše iznajdbe, n. pr. kako se najbolje les namaka; obiskoval bi delavnice in kazal mojstrom, kako treba delati, dalje izdelek dovršen.

Pretečeno sredo je že bil v Solkanu g. Šubie, ravnatelj obrtne šole, ki je bil poslan od vlade, da na licu mesta prouči krajevne razmere. V naglici se je zbralo v občinski pisarni nekaj mizarjev; prisotni so bili državni poslanec Fon, župan pl. Batistič in nadučitelj Jug.

Ravnatelj Šubie je razložil namen svojega prihoda in je obljubil, da bo stvar vsestransko podpiral; priporočal pa je, naj mizarji podpirajo bodočega učitelja, da si pridobi oni ugled, ki je potreben, da redi njegovo delovanje zaželni sad.

Vsi, ki so se sestanka udeležili, so imeli prijeten utis, da je Solkan dosegel pridobitev, ki bo velikanskega pomena za solkansko mizarstvo obrt.

Premeščenje slov. učiteljskega iz Kopra v Gorico.

V sredo se je po mestu govorilo, da je župan dr. Marani brzojavil, da se je vlada končno odločila za premeščenje tega zavoda v Gorico.

Školski demokrati so takoj sklicali javen shod, ki naj se izreče zoper premeščenje. Hočejo pač biti prvi in vgrabit laški liberalni stranki ugodno priliko za demonstracije proti Slovincem; upajo, da se tako vgnezdijo v lubezen laških prebivalcev. Mi sicer ne vemo, da — li je gorenja vest resnična, mislimo pa, da bi morali socialni demokrati biti prvi za premeščenje v Gorico, ako so res internacionalni kakor vedno zatrjujejo.

Nam ne gre tukaj za narodno pridobitev, ampak celo vpsašanje ima za nas zbolj le kulturno in gospodarsko lice. Socialni demokrati slovenske narodnosti vidijo sedaj, v kakšni družbi so.

Kaj pravi k temu njihov voditelj „dičnik“ dr. Tuma? Ali se zgane, da njegovi „drugovi“ nastopijo zoper Italijane? Ako tega ne stori, bomo vedeli kak naslov mu: memo pridejati!

Za socialnimi demokrati pridejo

zahtevati, da umemo in tolmačimo njegove pesmi po njegovem komentarju. — Ker „poezija je polumrak“ je z jasno lučjo „Obrambe“ posvetil v svoje poezije.

Velik je bil Gregorčič in on ni bil samo teoretik, poln navdušenih, — praznih fraz; — on je posvetil vse delo in ves trud svojemu narodu in ves plod tega truda mu je daroval.

Mladino je ljubil z očetovsko ljubeznijo, — v njej je moč in upnarođa; če je mladina rešena, če stoji ona trdno, zvesta domovini in vzvišenim ciljem in zvesta svoji lastni vesti, čisti in ne omdeljevanji — je tudi narod rešen, je zagotovljena tudi domovini prihodnost.

Pesnik je delal za to mlado, razvijajočo se moč naroda z navdušujoče besedo in s truda polnim delom.

Blagoslovljen njegov spomin med nami vsemi in med poznimi potomci našega naroda!

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

laški liberalci — ako se zadnji ne bodo sramovali. Pričakovati smemo torej zopetnih demonstracij.

Mi bomo pa mirno čakali, da se gospodje in socialisti izhrulijo, potem pa nastopimo mi, ako bo treba in videli bomo čegav glas je močnejši!!

Pozivljamo še enkrat visoko vlado naj napravi enkrat konec temu — koperskemu škandalu!

Dodatek: Iz krogov socialne demokracije smo danes dobili pojasnilo, da protestujoči laški demokrati niso identični s socialisti. Bomo torej videli, kaj poreče dr. Tuma.

Narodno izdajstvo -- „Soča“ -- Štrekelj.

Našim čitateljem je znano, kako je „Soča“ blatila poslanca dr. Gregorčiča in Fona, ker da sta zborovala za povišanje rekrutov. „Kmetje“ — je rohnela — „vidite, kako sta Vas Gregorčič in Fon izdala; njima se imate zahvaliti, ko boste morali toliko več sinov dati v vojske! Štrekelj je mož! On ni glasoval za to!“

Mi smo „Sočine“ sleparije s to stvarjo že pribili in smo povedali razloge — ako tudi ne vseh, ker niso za javnost — iz katerih naša poslanka ni sta smela glasovati zoper vladni predlog, volilci pristajati naše stranke so jima dajali prav.

Na binkoštni pondeljek so imeli pa kraški župani shod in so naravnost kazali Štrekelju da mora glasovati za ta razupiti vladni predlog! S tem so pokazali kmeti, da so bolj pametni nego njihov poslanec! „Soča“ pa bi morala sedaj kričati na kraške župane, da sami sebe „izdajajo!“ To bi bilo dosledno. Sedaj vidi „Soča“, kam jo je njena grozna neumnost privedla.

Zanimivo je še to, da Štrekelj niti ne ve, za koliko se po bodočem zakonu poveča število rekrutov! Bog pomagaj!

O nabavi sena.

Resnica o nabavi sena. „Edinost“ z dne 28. junija t. l. očita deželnemu odboru goriškemu, posebno pa slovenskima odbornikoma, katera po svoje bagatelizira, prav hude reči. Prvič piše in trdi, da je delil dež odbor seno, nabavljeno z državno podporo, v Furlaniji brozplačno in da se je dajalo to seno tudi goriškim izvoščekom, ki so italijanski podaniki, dočim niso dobili slovenski živinorejci sena niti za gotov denar, ali pa je bilo tako slabo inopkvarjeno, da ga niti izstradana živina ni mogla povžiti.

Dobro vede, da je „Edinost“ kloaka najpodlejših obrekovanj in lažij, ko se gre za to, da bi naši stranki škodovala, obrnili smo se na pristojno mesto, kaj je na tem resnice. S hvalevredno uljudnostjo smo dobili sledeča tozadevna pojasnila, ki bodo tudi na razpolago prihodnjemu deželnemu zboru. Sena je nakupil in razdelil deželni odbor 11.825 q, slame pa 3.461 q. Seno je plačeval posestnikom na licu mesta po 840 K do 9 K, a prodajal je je našim živinorejcem po 840 K. Slamo je plačeval po 3—6 K, jo o prodajal po 550 K. Tem cenam je pa prištevali še voznina in stroški za razdeljevanje, tehtanje sena itd.

LISTEK.

Simon Gregorčič: Poezije IV.

(Venceslav Belé).

Mnoge druge pesmi preveva mehak, nežen in čisto nedolžen erotizem. — To so spomini in koncepti iz mladih dni, večinoma tudi že v tistih časih dovršeni. Kdo bi pesnika — z mehko, dovzetno dušo — obsojal radi teh spominov?

„V srce si glej!“ — Ozri se za svoj hrbet, — morda hodijo tudi za teboj spomini!

Ni bila kritika namen teh vrstic; — podale naj bi le površno skicirano duševno fiziognomijo pesnika, kakor nam jo nudi ta zvezek. — Ker so pa v tem zvezku zbrani spomini in vtisi iz celega življenja pesnikovega, ker so te pesmi tako različenega datuma, — je v teh vrsticah površno na naglo začrtana skica celega Gregorčiča — pesnika, —

velikega lirika — idealista, človeka mehkega srca, dovzetnega in občutljivega, melanholične narave; blagega, a jeklenega in trdnega značaja, ki je bil zvest svojemu Bogu, — svojemu narodu, — samemu sebi; — človeka, polnega ljubezni do naroda, do domovine, do narave; — velikega človekoljuba in globokega duha.

Kaj naj pričakujemo od teh poezij, kako naj jih sodimo, nam pove motto:

„Ne Bog ne vrag tu v strunah teh ne poje; nedolžna so in le človeška stvar; a vsak pokaže, jih sodeč po svoje, li božja v njem, li vražja biva stvar.“

(Motto. Str. 1.)

„Ni poezija kot svetli poldan, ko solnce prejasno stvari obseva;

ampak poezija je — polumrak.“

(V obrambo JI. Str. 121.)

Za to je toraj treba, da smo previdni in ne prenašli. — Važen dokument v tem zvezku je „Obramba“. — Pesnik je spregovoril — on edini je opravičen

Od vlade je dobil deželni odbor v pokritje razlike med kupno in prodajno ceno 37.500 K, za občino Čez-Soča še posebej 1.500 K in sam je dodal 3.500 K, skupaj 42.500 K. Voznina za seno se je plačala naprej in v polni meri, a končno dobi deželni odbor vsled svoje tozadevne prošnje za znižanje prevoznih cen nekaj tisočakov vrnjenih. O razdelitvi tega zneska in preostanka bo sklepal prihodnji deželni zbor.

Seno so dobili vsi živinorejci, ki so se pravočasno pri deželnem odboru oglasili, in sicer so dobili kmetje v sežanskem okraju 3271 q, v tolimskem glavarstvu 149 q, v goriški okolici 7880 q in v Furlaniji 236 q. Nekaj sena se je uvagalo.

Potemtakem so dobili trije slovenski okraji 11.200 q sena, Furlanija pa 236 q, vsi po ceni 8-50 K.

Nekaj na pol pokvarjenega sena, ki je bilo za konje še zadostno dobro, je dobil jeden goriški postrašek po ceni 5 K za q. To seno bi bil moral inace dež. odbor zavreči ali pa posestniku na Štajersko vrniti.

Brezplačno ni razdelil dež. odbor niti v Furlanijo niti kam drugam ni jednega kilograma sena ali slame.

Te podatke, za katere jamči — kakor se nam je zadržilo — deželni odbor, naj primerja čitatelj z zadevno trditvijo „Edinosti“, potem zadobi pravi upogled v moralni propad in sprijenost navedenega lista.

Nadalje piše „Edinost“, da je nekaj čebelarjev iz Fiumičela naprosilo deželni odbor, naj se ustanovi v pospeševanje čebelarstva v Furlaniji potovalni pouk ter dovoli podpora 600 K za nakup panjev i. t. d., in deželni odbor je odstopil to prošnjo s toplim priporočilom vladi. To kaže dvojno mero, trdi „Edinost“, ter je radi tega grdo nahrullila slov. odbornika, protestirala proti vladni podpori v to svrhu le zato, ker se slovenske občine niso obrnile s tako prošnjo na deželni odbor?

Vsak objektivni človek mora priznati, da ni na tem nič pristranskega in krivičnega, lestrankarski zagrizenci okolu „Edinosti“ so drugega mnenja.

Tretjič naglašja „Edinost“, da se dež. odbor zanima za prekop ob Idriji in vravnava Birse, ter da so v slovenskem delu dežele tudi nujno potrebne vravnave različnih voda in hudournikov, ki napravljajo veliko škodo; a vse to napreduje le po polževo. —

Na to nam je opomniti, da vsa ta dela izvršuje vlada, ki ima tozadevno ekspozituro v Gradiški, in ne deželni odbor. Če se ta dela prej vrše v Furlaniji nego v slov. delu dežele, ni tega kriv dež. odbor in ne slov. odbornika, marveč deželni zbor, ki je dovolil tozadevne kredite, in „Edinost“ bi morala torej zvožati drž. zbor in ne deželni odbor.

Kdor pozna naše razmere, mora tudi priznati, da tiči satanska hudobija v trditvi „Edinosti“ glede strokovnih tečajev za pospeševanje male obrti. Znano je po vsej deželi, da so se priredili taki tečaji v Sežani, v Komnu (dva), v Mirnu (dva), v Kobaridu, v Nabržini z rastavo izdelkov tamošnjih vajencev; da se je obrnil jeden slov. zastopnik v tem zavodu pismeno in ustno na različne župane in prijatelje napredka, naj bi priredili predpogoje za take tečaje, t. j. spravili skupaj vsaj 14-20 rokodelcev iste stroke, da bi se taki tečaji vpeljali; a odgovor je bil negativen ali — mrekl.

To so gola, neovrgljiva dejstva, in čitatelj naj jih primerja s tozadevno „Edinostno“ pisavo, da spozna vso strankarsko zagrizenost tega lista.

Dopisi.

Podmelec. — „Farne smeti“ so sedle na sodni stol in samozvestno izrekle sodbo: „Farni voz je skočil stira, — kriv je župnik!“ — Kdo pa je te „farne smeti“ pooblaštil, da govore v imenu fare? Nikdo

drug ne, nego njihova nadutost z.g. nadučiteljem koji je začel pod Mangartom in tukaj, kolikor more, nadaljuje svojo kandidaturo za organista. Pošemerilo se mu je za enkrat tudi tukaj, — odtod jeza!

Štrajk cerkvenih pevcev.

„Lansko leto niso štrajkali cerkveni pevci“, tako trde pričetkom čez 80 cm dolge klobase v „Soči“ od 23. junija t. l. ljudje, ki — „nimajo časa“. — V mesecu maju pozneje, sploh po smrti pok. organista, je moral pomožni cerkvenik Tone intonirati „Sveto“ ali „Častimo te“ nekaterikrat, ker ni bilo pevcev. — Slovesno praznovanje cele osmine presv. Rešnjega Telesa sem lansko leto kot običajno oznanil, a sem je moral opustiti, ker ni bilo pevcev, kar se menda poprej ni pripetilo. — Ali so pevci zaspali ali štrajkali ali si, dasi izurjeni, brez spremeljanja orgelji niso upali nastopiti, Bog ve! — V drugi polovici avgusta mi je pa vročil g. Miha Laharnar list s sledečo vsebino:

„Pogodba, sklenjena med cerkvenimi pevci: Spodaj podpisani cerkveni pevci se ne udeležijo cerkvenega petja brez pevskih vaj pod kaznijo 5 gl. Sklenjeno prijateljsko med seboj v svrhu pospeševanja lepega petja. Podmelmec, 15. VIII. 07“. Slede podpisi.

Ta pogodba je še pri meni shranjena. Podpisal jo je tudi g. nadučitelj. Nobenkrat ni prišel k vajam in tudi v cerkev tačas ni zahajal. Mefisto! — Na Predelu je streljal kokoši, tukaj je pa vzel na muho že višje cilje. — Kakšne? Povemo ob svojem času...

O 20 kronicah nisem jaz ničesar pisal, ker se držim načela, da je vsak delavec vreden svojega plačila; pa pač z vso pravico lahko zahtevam, naj se pusti v krčmi „to Sveto“ pri miru. — Kriv je seveda vsega tega župnik!

„Soča“ piše golo resnico.

„Soča“ piše pa res vedno „golo resnico“, a tako golo, da je od zunaj prazna, od znotraj je pa nič ni. Dokaz temu je to, da si ne upate svojih resnic niti s pravim imenom podpisati. Glavni vir teh resnic je gotovo tisti, ki je po vsej fari znan, da ima „patento za laži“.

„Kadar moliš, pojdi v svoj hram...“

Moliti me uče — farizeji! Včeraj je nekdo farje mrcvaril po „Soči“, danes že zvoní proti toči in pobira denar, da bi se maševalo za dež, najbrž zato, da bi mu zopet ozelenela izgubljena služba. — Kje ste pa bili vi, molitveni možje, da vas ni bilo ne lani ne letos videti pri procesiji na dan sv. Marka in križevi teden? — Saj potrebnega dežja in solnca, slabih in dobrih letin ter drugih nezdod ne pošilja Bog, ampak — gospa narava, kaj ne? — Morebiti ste šli one prošnje dnires „molit v svoj hram“, ki je služil nekoč nekemu za celico v katero so ga zaprli fanti, ker se jim je zdel preneumen...

„Beračite po fari takrat, ko vam ne pritiče“.

Sedem sto dvaindvajset faranov — razume se samo ob sebi, da odraslih — sem izpovedal letošnji post, a vendar se mi očitja, da nimam ljubezni do njih. Kaj takega mi more očitati le, kdor misli, da je izpovednik stroj, ki križe dela. — Samohvala — slaba hvala, porečete, a v silobranu mi je gotovo dovoljena:

V začetku, ko sem prišel semkaj, sem opustil običajni novoletni „ofer“ — seveda iz sovraštva do faranov. — Nato sem dal za vodni nabiralnik 260 K iz sovraštva do faranov! — Ko so mi vzeli g. kaplana in sem ostal eno leto sam, sem prevzel dve sv. maši in velikokrat po tri govore ob nedeljah in praznikih — iz sovraštva do faranov! — Ko sem opravljal kaplanovo in župnikovo službo

ob enem, imel sem po postavi pravico pobirati tudi vso kaplanovo bero, a je nisem — iz sovraštva do faranov! — Drugo leto sem popravil kuhinjo in napravil tam štedilnik na lastne stroške — iz sovraštva do faranov! — Poskrbel sem, da se je jeseni obhajal tukaj sv. misijon ter imel vrhu truda in skrbi zopet občutne stroške — iz sovraštva do faranov!

Otrokom, ki nimajo katekizmov, kupujem jih, odkar sem tukaj, na lastne stroške — iz sovraštva do faranov itd... In sedaj se mi v stari „Kloaki“ očitja, da nimam ljubezni do svojih faranov! — Da pobiram bero takrat, ko mi ne pritiče! — Obrekovalci! — Da so dajali ljudje pri poberanju velikonočnih listkov dovoljno župniku kak dar, to je tukaj že starodavna navada. Kdor hoče kaj dati, da, kdor noče, lahko pusti! — In uprav taki se sedaj najbolj zaganjajo v ne, ki mi dajo najmanj ali nič! — Sem-li jaz kriv, sko ima kdo veliko družino, pa še večjo žejo? — Ali ako ima sicer majhno družino, a je brez službe? — Ako hočete vedeti, g. decobrižnik, koliko dobivam iz davkarije vsak mesec, povem vam, da boste lažje spali, da dobivam z dvema petletninama vred 98 K 65 h. Koliko imam pogrebov, porok itd. pa lahko štejete. — Torej le hitro po davčnega nadzornika, da malo pomete po farovžu! Tako ne gre in ne gre več naprej! — Kamorkoli posežem, pa se mi že obesi na prste kak umazan tisočak ali vsaj stotak... To je res preveč! — Na svetu ne bo sreče, dokler bodo duhovniki vladali, kadar se bo pa svet v šolskih dokladah potapljal, takrat bo srečen, kaj ne?

„Če ti far sede na suknjo, odreži jo ter steci!“

Če ti pa far da suknjo, denar ali sploh lepo kapuščino, nikar ne teci, temveč vsprejmi jo, ne-li g. P., N. in tovariši? Nekdo drugi pa naj si zapomni nov pregovor: „Ako ti hinavec sede na suknjo, odreži jo ter steci!“ — Zapomni si pa tudi, kako mi Vas je označil eden Vaših poznavalcev: „Povem ti, da bi imel vedno raje odkritega nasprotnika, nego pa hinavca, ki se ti v obraz liže, za hrbotom pa hujška, dasi morda le indirektno. A kadar si pridobi na ta nečeden način malo zaslonbe, pa udari smrad iz njega. Ravno tak je bil v L.“

„Pustite Vi osebnosti, pa jih pustimo tudi mi!“

Le na dan prinesite, kar imate, saj to, kar ste prinesli doslej, ni vse skupaj vredno piškovega oreha. Vse na dan! A imejte pri tem tudi toliko poguma, da se pod svoj dopis podpisete s pravim imenom.

„Mi smo Vam že povedali, da smogrešniki“.

Tega mi sploh povedati ni bilo treba, ker vem jaz in vedo vsi pošteni farani, kojim ste v spodtiko, da ste po sv. misijonu kar zbesneli v svoji trdovratnosti, kakor Judež v zadnji večerji. — Da sem tudi jaz grešnik, ne potrebujem, da mi šele vi poveste; zavedam se tega dovolj sam, a si tudi po svojih močeh prizadevam, sebe in druge od greha odvracati... Ako pa hočete imeti liberalci duhovnika brez madeža, „pojdi v nebesa ponj, saj trdite, da Bog vas poprej usliši, nego mene. Jaz vam pa kar „pod nos“ povem: Taki, kakoršni ste se vi izkazali v svojih dopisih, niste niti najslabšega kat. duhovnika vredni, k večjemu morda kekega pol. luterana Trubarja, ki se z vami in vašo „Sočo“ v tem strinja, da so romarske cerkve in božja pota „le od tih hudičevih ležnjev vih bab gori prišle“.

Liberalci slišijo travo rasti. Opažati so začeli zadnji čas, da so se pričeli moji stanovski tovariši ogibat mojega farovža. Liberalci vidijo vedno to, kar žele. Jaz pa sem videl — brez drugih obiskov — v mesecu maju in juniju v svojem farovžu devet duhovni-

kov-prijateljev. G. kaplana seveda ne vštavam. Ako bi pa, kakor mi svetujete, še reklamo delal za svoj farovž, boste liberalci kar drug za drugim iz kože poskakali, — ker potočim toliko vina! — Nekdaj, pravite, so hodili drugi duhovniki k meni po svet, sedaj pa moja suknja vedno oplela po postaji in lovi svete okoli drugih duhovnikov. Nekdaj je hodil menda železniški minister po svet k nekemu, sedaj mora pa ta „nekdo“ okoli iskati sveta, a ne vozi se več brezplačno, ampak proti plačilu, kakor mi navadni zemljani.

Moje zasluge.

Da je g. urar prišel v boj, je moja zasluga! — Če ni govoril resnice, dokazite mu to; ne pa ga tako surovo žalite, češ, da je šel v Lurd pamet iskat! — Tudi temu in onemu izmed vas ne bilo malo več pameti nič od škode. Privoščite mi torej še to zaslugo in pojdite na moj nasvet pameti iskat. Če je ne najdete drugod, najdete jo gotovo tam, kjer je vaš dobri g. nadučitelj pred leti na pepelnično sredo pokopal pusta! — Druga moja zasluga je ta, da me nekateri ne pozdravljajo, me izžvižgujejo in po pasje oblajevajo. — Tako in še večjo zaslugo si je pridobil tukaj že pok. gosp. župnik. Njemu so nekateri, ki so že „po krvi“ prijatelji duhovnikov, celo po noči pet prišli pred farovž.

Take zasluge, kakor se zdi, si je tukaj prav lahko pridobiti, ker so nekaka stalna dedščina tukajšnjih župnikov. „Smo naprednjaki — poštenjaki“.

Tako trdite sami o sebi; vprašanje je samo, kdo je pri vas poštenjak? — Jaz gotovo ne, ker se ne „gibljem“ in gugljam med vami, kakor kdo drug ter si nisem pridobil še „nobene vspehe“ ne nad mizo, ne pod mizo...

Napredna logika.

Iz mojih dopisov v „Gorici“ se posnema, da vem za onega, ki je pisal pismo na Logarsko: Nebo klateča nezmisel! Ako bi jaz vedel, kdo je spisal ono pismo ter zlorabil moj podpis, bil bi moj prvi korak — ne dopis v „Gorico“ — temveč pot pred sodišče.

Izpremema barv na obrazu enega vaših pristašev, ko je bil o tem interpoliran, pa priča, da se na vaši strani dotičnika pozna, a se ga ne izda.

„K aklepu pa še nekaj za pouk in kratek čas“, To je: otrok pride iz šole in mati ga vpraša: „Kaj ste se učili v šoli?“ — Otrok: „Nič!“

Mati: „Kaj imate za pisati?“ — Otrok: „Nič!“

Mati: „Kajimate za računati?“ — Otrok: „Nič!“

Mati: „Koliko je trikrat nič?“ — Otrok: „Trikrat nič je — tri!“

Amen! — gospodje!

Ivan Kovačič, župnik, dušebrižnik itd. itd. itd.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu: Antonija Nardin, trgovka v Gorici 2 K; Andrej Ipavec, profesor, za maj in junij 4 K; dobrotnik v Gorici drugi dar 80 K.

Nasemu upravnistvu je došlo: Tvrdka Saunig & Dekleva v Gorici K 10—; Jos. Ličan, knezonadškofjski tajnik v Gorici, namesto vstopnine k današnji veselici „Sol. Doma“ v „Centralu“ K 5—

Preplačila za IV. zvezek S. Gregorčičevih poezij so nadalje došla: Jakob Maraž, velep. v Dol. Vrtojbi K 1-80; Leopold Pavlin, nadučitelj v Sovodnjah K —80; Ivan Tabaj, kaplan na Placuti v Gorici K —80; Ciril Metod Vuga, stolni vikar v Gorici 90 vin.

Črna hvala!

Za Gregorčičev dom:

so plačali predsedništvu: Andrej Žnidarčič, vikar v Gradnem 10 K; Franc Kodrič, vikar na Trnovem nabral v Čepovani na sv. Ivan 14 K 74 h; uprava „Slovenca“, 2 K; Lovro Juvančič, župnik v Dornbergu K 16 80.

Srečna hvala!

Politični pregled.

Vse pod orožjem.

Severoameriške zedinjene države so sklenile uvesti stalno vojsko 250.000 mož, angleški koloniji Kanada in Avstralija se oborožujeta; prva bo nastavila sto tisoč mož deželne brambe in lastno torpedno flotilo, druga hoče uvesti splošno brambo dolžnost in zgraditi nekaj križaric. Angleška zdaj resno misli na močno povečanje armade na kopnem. Švedi zgrade novo brodogradilnico in pomnože armade na kopnem za 33 odst. Danska naročuje topove in gradi trdnjave. Namčija gradi ladjo za ladjo in vsako leto pomnoži armado za 5—8 bataljonov. Italija hoče pol svojega nacionalnega premoženja porabiti za brodogradilnico in utrdbno mejo. Rusija hoče v kratkem spraviti skupaj 6 milijonov vojaštva — torej, kam pridemo?...

Naša „zaveznica“ Italija.

Rusija, Anglija in Italija bodo, ako Turčija ne sprejme pred tremi dnevi definitivno izdelanega reformnega načrta za Makedonijo, skupno nastopile in odposlale v turške vode svoja brodogradila. Te tri velosile zdaj tudi skupno na sultanu pritiskajo za koncesijo železnice Donava-Adrija. Italija torej zopet dela „postranske skoke“, če se poslužujemo Bülowega izraza. Ker hočeta Rusija in Anglija, naj se skliče kmalu v Carigradu konferenca vseh diplomatov, da se sultanu izroči skupna nota, sodijo, da pride do resnih konfliktov z Nemčijo in Avstrijo.

Novice.

Uhod v „Narodno Tiskarno“ je sedaj, vsled poriranja hiše, v Križni ulici skozi „Šolski Dom“, in ne več v ulici Vetturini.

Opozorjamo na nocojšnjo in jutranjšo veselico, katero priredi društvo „Šolski Dom“ v dvorani restavracije „Central“ o priliki zklepa šolskega leta. Te veselice so se vsako leto jako dobro obnesle. Letos pa je pričakovati še posebno lep užitek, ker se veselica vrši v veliki dvorani „Central“, kjer pride vsak glas do svoje veljave. Nikdo naj ne zamudi prilike, obiskati teh veselice, brez katerih se sploh ne more več misliti sklepa šolskega leta na zavodih „Šolskega in Malega Doma“. Veselje je gledati, s kakim veseljem se pripravljajo za nastop na teh veselicah mladi igralci in igralki, pevci in pevke, telovadci itd. Naša nežna deca res zasluži, da posetimo veselico, na katere se s takim veseljem pripravljajo. Obenem pa podpiramo naše slovensko šolstvo v Gorici. Torej danes in jutri popoldne vsi k veselici „Šolskega Doma“ v „Central“.

Dar. — 50 K za „S. Gregorčičev Dom“ je naklonila „Hranilnica in posojilnica“ v Čepovanu na svojem rednem obnem zboru. Živio!

— Danes, petek, so bili vsprejemni izpiti na tukajšnji gimnaziji. Oglasilo se je iz „Malega Doma“ 16 učencev. Prestalo je izpit 5 z odliko, 10 dobrim uspehom, 1 (najstarejši) je bil zavržen. I. Hrovatin, š. voditelj.

Na praznik slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda t. j. v nedeljo dne 5. julija bo pri sv. Ignaciju sv. maša ob 8. uri. Peli bodo pevci „Slovenskega katol. delavskega društva“ v Gorici. Maševal bo veleč. g. državni poslanec dr. Ant. Gregorčič.

Roditeljski sestanek priredi društvo krščansko mislečega učiteljstva na Goriškem jutri popoldne ob 4½ pop. v Mirnu v prostorih g. I. Budihne. Predmet predavanja: „Šola in vzgoja“.

Laški napadalec. — In spet so začeli gvriški Lahi z napadanjem. Sinoči okoli 12. ure ponoči so šli štirje Slovenci iz gostilne pri „Orlu“ mimo ženskega izobraževališča. Nakrat so bili napodeni od Lahov

z boksarji in klobutami. Napadalec sta bila znana renegata Šapla in tiskar Obizzi. Ž njima v družbi je bil dijak 6. razreda realke Bones, ki je prvi Slovence nahrulil. Povoda za napad niso imeli nobenega ter so Slovence napadli iz golega narodnega sovraštva. Znani renegat Šapla je bil aretiran, Obizzi jo je pa pobrisal. Renegat Obizzi je z boksarjem udaril po čelu Slovence S., renegat Šapla tudi po glavi Slovence B. — Dobro bi bilo, da bi se znanega izzivača Šaplo enkrat dobro prijelo, da bi minulo veselje tepsti z boksarjem Slovence. S slovenskimi groši si je kupil boksar, s katerim mlati Slovence po ulicah. Šapla si je od Slovencev pridobil denar z gostilno na Tržaški cesti. Sepaj plačuje Slovence. Zapomnite si. — Renegat Obizzi, sin slovenskega očeta, je eden najhujših laških izzivačev v Gorici. Mož ima tiskarno v kateri se tiska agrarno-liberalni „Naš glas“. Z denarjem „Našega Glasa“ si je kupil boksar, s katerim mlati Slovence po ulicah. Najbolj značilno pri vsem tem pa je to, da je bil predzadnji „Naš glas“ zaplenjen zaradi tega, ker je pozival Slovence, naj kupujejo edino pri Slovincih. Sam pa se tiska pri najhujšem ital. renegatu, ki z boksarjem napada po ulicah Slovence. Ko bo izhajal „Naš glas“ dvakrat na teden, si kupi renegat Obizzi dva boksarja, da bo z obemo mlatil Slovence ter se smejal v pest narodni „zavednosti“ lastnikov „Našega glasa“.

Premeščenje slovenskega učiteljskega v Gorico bi Lahi radi preprečili. Ker pa nimajo ti laški kričači v ljudstvu nikjer prave zaslombe — premestitev bi bila namreč v mestu in mestnim prebivalcem le v korist — so se začeli posluževati zvijač, da bi oblast prepričali o nevarnosti, ki preti državnemu redu, če se učiteljske premesti. Sinoči precej pozno v noč se je zbralo nekaj še precej mlečne laške mularije v ulici Caserma, kjer so se razdelili na dve strani. Eni so kričali: Evviva, drugi Živio. Obenem so tolkli s palicami, kakor bi se tepli. Policija je mislila, da je nastal boj med Slovenci in Lahi, ter je hitro hotela napraviti mir. A ni bilo treba. Čim se je pokazalo prvo oho postave, so čuvaji Italijanstva izginili. Ta dogodek je vzbudil danes po mestu splošno veselost. Opozorjamo vse Slovence nato, da vidijo, da Lahi nalašč iščejo prepirov in rabuk hoteč s tem škodovati slovenski stvari! Vsak sedaj ve, kaj ima storiti!

Za slov. kršč. soc. zvezo daruje g. Mih. Brezigar, gostilničar v Pevini 4 K kot odkupnina za stolice, ki jih je daroval g. Pečenko. Prijatelji prave ljudske izobrazbe, posnemajte g. Brezigarja!

Občni zbor S. K. S. Z. se je vršil ob veliki udeležbi, posebno z dežele, v četrti. Ker objavimo obširneje poročilo, priobčimo za danes le novi odbor, ki je bil po vzkliku izvoljen: Dr. Anton Breclj, dr. Jožef Drmastia, dr. Jožef Srebrnič, Franc Kremžar, Svitoslav Premrou, Jernej Kopač, Luka Dugar, Jožef Medvešek, Ciril M. Vuga. Odbornice: Gabrijela Abram, Eliza Makuc, Marica Podgornik. Namestniki: Anton Possega, Kurinčič, uradnik na Montu, Gorjup, pek. mojster. Namestnica: g. ca Irma Pirjavec. Pregledovalca računov: Lavoslav Abram. Šol. voditelj, Rafael Vuga, trgovec.

— **Šolsko leto na tuk. gimnaziji** se je danes končalo. Na zavodu je bilo skupno 541 dijakov; med temi 272 Slovencev; 224 Furlanov in Italijanov; 43 Nemcev; en Hrvat in en Madjar. Odličnjakov je 68; prvi red jih je dobilo 372; ponavljavni izpit jih dela 33; nezadostni red jih je dobilo 38; popolnoma nezadostni pa 19; radi bolezni jih dela skušnjo 11. V osmi šoli, kjer sta 2 Nemca, 16 Furlanov oz. Lahov, 22 Slovencev in en Hrvat, je 8 odličnjakov. Padel ni v 7. in 8. šoli noben dijak.

Olikovanje enoletnega prostovoljca. — Danes dopoldne ob 9 h je bila na Travniku velika vojaška slovenskost. Ob navzočnosti celega bataljona je pripel g. polkovnik 47. pešpolka enoletnemu prostovoljcu Ribbiju zlat križec za hrabrost, ker je lani rešil z ne-

varnostjo lastnega življenja pri Podgori iz Sočnih valov dve deklici. Navzočih je bilo tudi mnogo drugih čestojanstvenikov. —

Skriptorjem na goriški licealni knjižnici je imenovan gosp. dr. phil. Arneje, koroški Slovenec.

Kolesarsko društvo „Gorica“ in tržaško kolesarsko društvo „Balkan“ priredita v nedeljo dne 12. julija 1908 prvo narodno dirko združeno z veliko ljudsko veselico na dirkališču (Velodromu) v Gorici. Natančen vspeh objavimo pravočasno. Ob danes naprej je dirkališče vsak dan odprto ob 6—8. ure zvečer za training. Vstop imajo samo člani društev ter prijavitelji.

Matica Slovenska. — Knjige Matice Slovenske za l. 1908 so se začele tiskati in izidejo brez dvoma z začetkom decembra t. l. Po pravilih (§ 3.) se članarina plačuje v prvi polovici vsakega leta. Lani več članov ni moglo dobiti knjig, ker so se prijavili, ko je bilo število naklade davno že določeno. Ako se pošlje članarina po določbi pravil so gg. člani in Matica ovarovani neprimlik.

— **Velika nezgoda v Divači.** Težka nezgoda se je jutraj v ponedeljek pripetila v Divači. Na ondnetem kolodvoru južne železnice sta bila službena kakor težaka Josip Stok, star 32 let, in Karol Stok, star 26 let, oba oženjena in stanujoča v Povirju. Oba sta jutraj ob 7. uri delala na progi pri kolodvoru. Nista pri tem pazila, da so se bližali vagoni premikani od drugih delavcev. Naenkrat sta bila oba stisnjena med vagoni, ki so stali na progi, in onimi, ki so se urno približali. Dočim niso poškodbe Josipa Štoka posebno težke narave (brčkone se mu je strla leva lopatica in dobil je razne bunke po vsem telesu), se je Karolu Stoku zlomila hrbtenica, radi česar brčkone ne bo okrevaj. Oblast poizveduje komu je pripisati krivdo na nezgodi.

— **Vojškiški teran** je kakor znano, na spodnjem Krasu prvi. Na vinski razstavi, ki je bila pred nekaj leti v Gorici, je bil tukajšnji teran spoznan za najboljšega izmed vseh, kar jih je bilo razstavljenih.

Dobi se ga še precej. Kdor želi, naj se tim prej oglasi.

— **Zavod za pospeševanje male obrti** v Gorici priredi kakor znano, poučno potovanje na Dunaj v svrhu, da obiščejo naši rokodelci, ki so se za to potovanje priglasili, obrtno tehnično razstavo. Na Dunaj odrinejo v ponedeljek ob 6.25 zj.

— **Hranilnica in posojilnica v Kamnjah na Vipavskem** je imela lani 131 članov. Denarni promet: K 90.256.12. Čistega dobička je bilo K 411.08; rezervni zalog znaša K 1912.34.

Občni zbor „Hranilnice in posojilnice“ v Črnicah bo 19. t. m. po blagoslovni v farovžu na veži z običajnim dnevnim redom. Vabljeni so vsi člani.

— **Pretep na Peči.** — V ponedeljek ponoči se je imel pretep med domačimi mladeniči na Peči. V pretepu so bili še precej ranjeni Petejan Anton, Čendek Alojzij in Sedevič Ivan. Da se niso v treznosti rezali, je gotovo, ako se pomisli, da se je to godilo ob 11. uri.

— **Otvoritev lokalne železnice Kranj-Tržič.** — Lokalna železnica Kranj-Tržič s postajami Naklo, Duplje in Tržič in s postajališčem in nakladiščem Sv. Križ se dne 6. malega srpana 1908 izroči javnemu prometu. Postaje Naklo, Duplje in Tržič se otvorijo za splošni promet, postajališče in nakladišče Sv. Križ pa za osebni, prtljažni in omejeni tovorni promet, in sicer se bodo od tega postajališča odpravljale osebe v vlak in prtljaga doplačnim potom.

Strele je vdarila v sredo jutraj 1. julija v Biljah v hlev Jožefa Čuka in ga popolnoma vpepelila. Ubogemu možu je zgorela vsa letošnja piča. Živino so rešili. Pohvaliti moramo Biljence, da so gasili vsak po svoji moči in tako preprečili, da ni zgorela tudi hiša. Bog nas varuj strele in hudega vremena. A

vendar so mnogi še tako lahkomišeln, da strelo še celo kličejo!

— **Veliko podjetje rojaka v Ameriki.** — Našega rojaka g. P. Laknerja je doletela v Ameriki izvanredna sreča, odkar se je preselil iz Celumeta pred štirimi leti. Postal je solastnik velikega rudniškega podjetja, Batte & Buxton imenovano, v bližini Batte City Mont. Podjetje je v istini velikansko. Na posestvu, obstoječem iz 250 akrov, se nahaja rudniška žila v širini 60 do 100 čevljev in 6.000 čevljev daljave. Žila je odprta v globžino 130 čevljev, poleg katere je izkopan predor v daljavo 350 čevljev. Kot sporoča list Boston Commercial, se nahaja v rudi po 14 do 23 odstot. bakra, 11 odstot. svinca, 40 c zlata in 24 unč srebra na vsaki ton rude. Lakner je izjavil, da bo v kratkem vposljenih na posestvu okrog 400 delavcev in v preteku par let 2000. Lakner tudi povdarja, da pri tem podjetju ne bodo Slovenci zadnji.

„L'Adriatico“ bo naslov novemu italijanskemu dnevniku, ki prične izhajati v Trstu ter bo delal konkurenco „Piccola“. Izvod lista bo stal le dva vinarja.

— **Gosenice ustavile vlak.** — Zadrski „Narodni List“ poroča, da se je prošle dni nabralo na železniški progi med Kosovim in Sivericem v Dalmaciji toliko nekih gozdnih gosenic, da vlaki niso mogli naprej. Gosenic je bilo na milijone. Prilezle so iz bližnjih hrastovih gozdov na tračnice, po katerih so hotele — vse postaja moderno — po najbližji in najglajši poti v bližnji gozd. Če te gosenice le niso bile — race!

— **Dve Slovenki zgoreli v Ameriki.** — Iz Pueblo, Colo., poročajo: Pripetila se je nesreča, vsled neprevidnosti, katere žrtvi sta Slovenka Terezija Hočvar in njena nekaj mesecev stara hčerka. Terezija Hočvar je hotela hitro zanetiti ogeuj, s posodo napolnjeno s petrolejem. Posoda ji je v rokah eksplodirala, bila je v hipu njena obleka v ognju. Poslopje je tudi takoj bilo v ognju; predno so dospeli ognjegasci, je bilo že vse v plamenih. Pohištvo je vse zgorelo, in otrok, ležeč v sobi, je zgorel. Žensko, soprogo Matije Hočvar, so strašno opečeno prepeljali v bolnišnico, ker je drugi dan v mukah umrla. Bila je doma iz fare Hinje, Dolenjsko. Bila je šele eno leto poročena.

— **Največja zgradba na svetu.** — Dne 1. t. m. so bili v New-Yorku predloženi načrti za zgradbo, ki bo največja na svetu ter bo last neke zavarovalnice. Poslopje bo imelo 62 nadstropij, in visoko bo 272 metrov, imelo bo 38 vzpenjač ter bo veljalo 50 milijonov k.

— **Žalostna usoda hrabrega vojaka.** V Homolki pri Plznu se je obesil prostak 35. pešpolka, Pecka. Zakaj? Pecka je šel, ko je izbruhnila rusko-japonska vojska, v Sibirijo za prostovoljca. V Mandžuriji se je tako odlikoval, da si je zaslužil red sv. Jurija in avanziral za častnika. Ko je pa po vojski prišel v Plzen na obisk, so ga kot dezerterja prijeli in, dasi je prosil, naj ga vzamejo kot prostovoljca, so vtaknili za tri leta v vojaško suknjo. Mož po pravici užalostčen, je hotel pobegniti, pa so so ga prijeli in zaprli. Ko so ga iz zaporov izpustili, se je obesil. Poleg njega so našli na robu Jurijev red.

Vabilo k veselici, katero priredi društvo „Šol. Dom“ v Gorici koncem šolskega leta v dvorani „Centralne posojilnice“ Corso Verdi 32 dne 4. in 5. julija ob 5. uri pop. Vspeh: 1. Venček pomladnih pesmi, dvo- in troglasni zbor s spremljevanjem glasovirja. Uglasbili: P. A. Hribar, dr. G. Ipavic in Kos. Pojo učenke obrtne šole. 2. „Oba junaka“, dvospev s spremljevanjem glasovirja. Ugl. P. A. Hribar. 3. „Pobožnost v gozdu“, ženski zbor. Ugl. F. Abt. Pojo učenke pripravljavnice. 4. „Slovenski svet —

Marijin dom“, deklamacija. S. Elizabeta. 5. „Verica ali Marjanica“, burka v enem dejanju. 6. „Divja rožica“, dvoglasni ženski spev s spremljevanjem glasovirja. Pojo učenke obrtné šole. 7. Telovadni nastop učencev iz „Malega Doma“. 8. „Slovo“, ženski zbor. Uglasbil F. Mendelsohn Bartholdy. Pojo učenke pripravljalnice. 9. „Šala v zavodu“, burka v enem dejanju. — Vstopnina za osebo s sedežem v prvih štirih vrstah 1 K, v naslednjih vrstah 40 vin., stojišča 20 vin. Šolska mladina plača polovico vstopnine. Čisti dobiček je namenjen „Šol. Domu“. Vse rodoljube v mestu in bližnji okolici vabi, da podpirajo z obilno udeležbo sveto narodno stvar

odbor „Šol. Doma“.

Glasba.

1. Slovenska sveta maša za mešan zbor s spremljavo orgel, zložil Janez Laharnar. II. natis. Cena K 1.20. V Ljubljani 1908. Založila Katoliška tiskarna Tisk. I. Blasnikovih naslednikov.

V prijetni, povsem pravilni, za pevce pripravi harmoniji vrsti se osem napevov te lepe in zanimive maše. Da so g. skladatelja napevi velike vrednosti bodisi po napevih ali pa po harmoniji, razvidno je iz tega, da jih hoče Katoliška bukvarna v drugi tiskati. Častitamo! Prijatelji prave cerkvene glasbe, sezite pridno po tej hvaležni maši!

2. Prva zbirka Marijinih pesmi. 6 Marijinih pesmi za tri ženske ali moške glasove (ena za dva, štiri tudi za en glas) z orgljami. Zložil Anton Foerster. Cena: partitura 1 K 80 v, vsak glas 40 v. Besede vse dovoljene. V Ljubljani 1908. Založila Katoliška Bukvarna — tiskala Katoliška Tiskarna.

Prednost teh pesmij je v tem, da so vsi napevi novi, originalni. Tu ni nikjer slišati reminiscenc na znane napeve.

Spremljava je posred eminentna in kaže tudi v malih potezih dovršenega mojstra. Naročujte pridno te bisere!

3. Slava Bogu. Mašne pesmi za mešan zbor — zložil P. Hugolin Sattner. Tretji pomnoženi natis iz „Slava Bogu“ Gospoda skladatelja jaz visoko cenim zaradi natančnosti v zlaganju pesmi in tudi zaradi njegovega izbornega znanja harmonije. Napevi njegovi dihaajo nekakšno nobleso, a ta ni v škodo cerkvenemu značaju. Zvezek dvoji priporočuje 3. natis. Želim le, da bi se z gospodom skladateljem prav mnogokrat srečali.

4. I. Zvezek mešanih in moških zborov. Dva zbora sta novo uglasbena. Uglasbil Jakob Aljaž, župnik na Dovjem. Cena 60 v. V Ljubljani 1908. Založila Kat. Bukvarna. Natisnila Kat. Tiskarna.

5. II. zvezek itd. — Kakor zgorej!

To so krepki in čili napevi, ki so se mi hema prikupili občinstvu. Ni dvoma, da bo tudi nov natis tako radostno sprejet kakor prvi. Priporočamo ga iskreno. Fajgelj.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnimi obratom izdeluje: rakete, bengalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc
pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodniške palače.)

Ant. Obidič
čevljar
v Semeški ulici 1
v Gorici

priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Poprava in komisijska zaloge dvo-koles in šivalnih strojev pri
Batjelu
Gorica
Via Duomo 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emalirajo po ceni z ognjem.

Izvrstno pecivo
priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ
v Gorici Šolska ulica št. 6.
V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotičkem slogu
izdeluje
A. Černigoj-Gorica.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gospodskulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljave prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Rihard in Felix Majer
Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori, na voglu novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

IVAN KRAVOS
na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.
Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleselne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno. — **CENE ZMERNE.**

JOSIP BONANNI
naslednik T. Slabanja
srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Slovenska Irgovina z vinom v Gorici!
A. Cigoj & Nemec

veletržca z vinom v Gorici ulica Municipio št. 1. priporočata svojo veliko zalogo najboljših domačih istrskih, vipavskih in brisinskih belih in črnih vin.

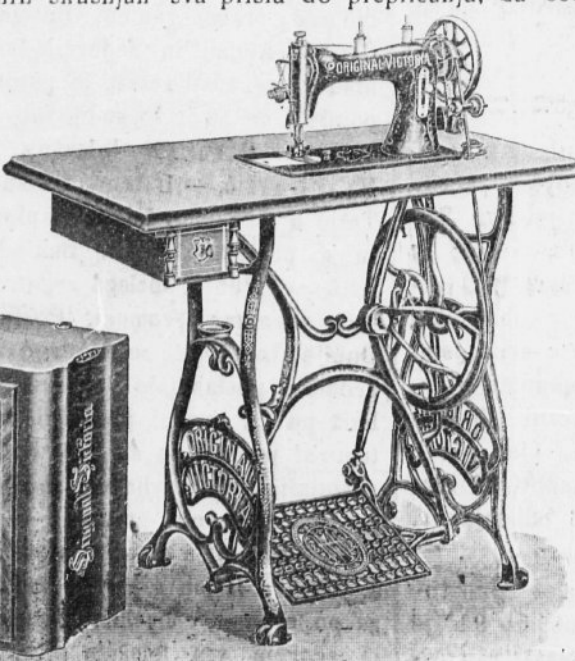
Vino pošiljata v sodih od 56 l. naprej v mestu na dom in po železnici na vse strani.

Na zahtevo pošiljata vzorce franko in zastonj.

Postrežba točna! Cene jako zmerne!

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 1 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtné namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.